

De zoon van de hoveling

①

Psalm 121
Jes. 57: 14-21
Joh. 4: 43-54

Broeder en zuster in de heer,

* Mensen willen "zien", mensen willen "ervaren", mensen willen "tekenen krijgen", mensen willen "events" of "happenings" (of: "gebeurtenissen"). Altijd opnieuw moet men attracties kunnen aanbieden.

- Godsdienst, bidstond, Bijbelschool: dat heeft met stilte en met horen te maken. Ook met luisterend oor. Daar is men minder happig op.
- Wie vanuit Gods Woord op nuchtere manier gezegd wordt: "jij bent een zondaar" zal daar niet gelukkig mee zijn.
- Vandaar dat op vandaag genezingsmanifestaties en meetings - met veel vertoon zeer goed bezocht worden. Die dingen scoren heel goed.
- Maar als het om de werkelijkheid gaat, dat betekent "inzicht" en "bekering", en waar Gods Woord in "duidelijkheid" gepredikt wordt, daar zijn de zalen dikwijls bijna leeg.
- Wanneer Jezus heel persoonlijk wordt, en u en mij bedoelt of aanspreekt, dan blijkt meteen of Hij bij u en mij "welkom" is.

- * Jezus is de Zoon van God. Dat is de heilsvolle werkelijkheid voor ieder menskenkind.
- Hij spreekt menskenkinderen aan "ten diepste", en dat merken wij als wij het verhaal van de "zoon van de hoveling" inkijken, het verhaal dat wij bij de schriftlezing gehad hebben. En Jezus wil ook als "Zoon van God" door de mensen aangenomen worden.

→ Om heel die tekst beter te kunnen verstaan moeten wij de dingen even "in kaart brengen"

- * Jezus had een verblijf in het land van Juda, en vandaar trok Hij via Samaria naar Galilea. In Samaria had Hij een "gesprek met de Samaritaanse vrouw", aan wie Hij het "Levend water" aanbood. Toen ook hebben veel Samaritanen Jezus als verlosser en Messias Gods aangenomen. Joden echter, die van Judea naar Galilea wilden gaan, liepen in een wijde boog om Samaria heen. Joden minachtten de Samaritanen, en wilden "met dat volk" niets te maken hebben.

Via Perea en Decapolis

→ Zo vond men het heel ongepast dat de Jood Jezus, de rabbi van Nazareth, door Samaria ging. Dat kòn gewoon niet. Daarom ondermeer werd Hij door zijn volk afgewezen.

- * Jezus gaat via Samaria naar Galilea. Een lange voettocht. En Hij komt aan in Kana, en daar verheugen de mensen zich. In Kana is Jezus niet onbekend. Wij herinneren ons de "Bruiloft van Kana"; en Zijn eerste wonder. En dat waren de mensen niet vergeten.

- * Gemeente, laten wij ons even naar de toenmalige situatie verplaatsen: Geen GSM, geen facebook, geen internet.

Maar het nieuws verspreidt zich heel vlug.

De mensen verheugen zich, en kijken met grote belangstelling naar Hem uit.

Zij hadden immers gehoord van andere

grote feiten en wonderen die Hij gedaan had. ⁽³⁾

- Op vandaag zou men zeggen: „Die beroemde wonderdoener, die bijzondere genezer, of: Deze, die de goden naar Zijn hand zet,.... komt naar onze stad!.... Een gebeuren waar als het ware heel de stad bij betrokken wil zijn.

* Het nieuws, dat Jezus opnieuw te Kana was, werd ook te Kafarnaum vernomen.

- En van daaruit onderneemt iemand, een hoveling, of „regeringsbeambte“, de toch wel zware voettocht naar Kana. Het was een tocht van ongeveer 30 km; een „pad“ met rotsstenen en boomwortels en kuilen.

- Deze hoveling, een „man van aanzien“, was de wanhoop nabij: zijn zoon was ziek, doodziek.

- En met al zijn vertwijfeling en zorgen haastte hij zich naar Kana, waar hij Jezus hoopte te ontmoeten. Wat moet die man, die vooraanstaande, die zich met een zekere trots overal kon vertonen, zich nu klein en machteloos gevoeld hebben.

Joh 4:47

„Hij ging tot Hem en verzocht Hem te komen en zijn zoon te genezen; want deze lag op sterven“.

* Het antwoord van Jezus verwondert ons!:

Joh 4:48

„Indien gijlieden geen tekenen en wonderen ziet, zult gij niet geloven“.

- Als u 't mij vraagt: dat is toch een koud en berispelend antwoord, zo een beetje van uit de hoogte, zo.... En dat was nu niet het eerste wat die hoveling wilde horen....

Hard!

Joh 4: 49

- Wellicht was de hoveling nogal „uit zijn lood geslagen“. Maar hij bleef aandringen : „Heer, kom af eer mijn kind sterft“.... En pas dān krijgen de woorden van Jezus een „warmer“; een „vriendelijker“ uitzicht : „Ga heen, uw zoon leeft“. afleiding vā hart gesprek

Joh 4: 50

- * Gemeente, misschien denken wij : „God vanwaar eerst zo'n hard antwoord? En dat terwijl deze man in verdriet en in de grootste wanhoop verkeert? Waarom zo'n reactie? Waarom zo'n hard woord? Waarom.... En ga zo maar verder....
- Zijn zulke gedachten of vragen over deze reactie van de Heer geen kritiek op Hem?
- Zou Hij, Jezus, de wanhoop van die man misschien verkeerd begrepen hebben? Hij toch heeft alles in de hand?
- * Gemeente, in ons dagelijks doen en handelen zijn wij een aardig kritiekgevend volkje. Wij hoeven vaak niet half te weten waar het over gaat, of we zijn al „kritiek“ aan het uitspuien. Veelal zonder erover bekommerd te zijn dat hetgeen de ander te zeggen heeft óók waardevol kan zijn. „Onze mening is de belangrijkste“.... „Onze mening moet gehoord worden“....
- Gemeente, er is een Joodse wijsheid die zegt: „Zwijg als uw woorden niet meer waard zijn dan stilte“.
- * Terug nu naar onze schrifttekst: Natuurlijk was die eerste reactie van Jezus hard. Maar....

- Vergeten wij niet al te vaak **dat Jezus geen fouten maakt?** ... **Dat God geen vergissingen maakt? God maakt geen vergissingen. Gok niet in uw en mijn leven.**
- Dat is iets dat wij **nooit** buiten beschouwing mogen laten. **Gok** al gebeuren er **nóg** zulke ingrijpende of onbegrijpelijke dingen in ons leven.

- * Jezus ziet de hoveling, en Hij weet dat Hij de jongen opnieuw gezond kan maken. **Zelfs** hem uit de doden weer opwekken. **Want Jezus is almachtig.** **"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde".**

X
"machtig over
leven en dood"

- * En de hoveling: Met een zoon wiens ziekte de jongste weken alleen maar **dramatiserend** werd, zullen er bij hem nogal wat **gemoedsschommelingen** geweest zijn. Hij voelt zich **machteloos**. Hij is **radeloos**. Wat hebben de **dokters** hem voorspeld?

- * **Welk idee heeft hij over Jezus, de Rabbi van Nazareth?**
Ziet hij de Heer Jezus als een **wonderbaarlijke genezer**, of ziet hij Hem als de **Zoon van God** of misschien ziet hij Hem als een soort **"afgezant"** van God? **Wie weet?**

- * De man geloofde inderdaad dat Jezus alleen maar kon genezen **vóóordat** zijn zoon gestorven zou zijn: **"Heer, kom af eer mijn kind sterft."**

Joh 4: 49

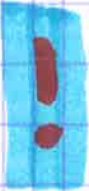
→ Ik geloof niet dat er zoveel verschil is ⑥ in het denken over Jezus in onze dagen als bij die man.

- **Gok wij**, net als die hoveling, zouden **twijfelen** aan de macht van Jezus.
- **Gok wij**, net als die hoveling, zouden de macht van Jezus als **"ontoereikend"**, of als **"beperkt"** zien.

* **Broeder en zuster, Gods Goddelijke arm is heden niet verkort! - En wij werden in de "tijd" geplaatst, maar God is niet aan tijd of plaats gebonden!**

- En ik denk dat **dit de diepste boodschap** is die uit dit verhaal naar boven komt. Jezus wil het denken van de hoveling, en het denken van de eventuele omstaanders, en ook ons denken eventjes op de juiste rails zetten.

→ **Vóórdat wij tot Jezus komen om ons lichamelijk te laten genezen is het toch veel belangrijker dat wij beseffen dat wij door Zijn genade eeuwig leven hebben....!**

* Jezus wil ons in Johannes 4 duidelijk laten zien dat Hij **God** is. **Als** de hoveling Jezus als **God** gezien zou hebben, zou hij **Icze met ontzag en met verootmoediging benaderd hebben**.

- **Maar** aan zijn vraag herkennen wij dat de hoveling Hem in de eerste plaats als **"genezer"** gezien heeft.
- **Broeder en zuster**, wat is voor ons belangrijk: **Willen wij eerst wat ons onmiddellijk voor**

X
Hij wilde "geloven";
iets anders had
hij niet meer....

- Broeder en zuster, de hoveling stond oog in oog met Christus, en hij geloofde, en hij ging. Wij staan dan fysiek misschien niet oog in oog met Christus maar ook ons kan de Bijbel "genezing" boodschappen. Ook door ons heen gaan gedachten, en gemoedsbewegingen, en leed, maar ook ons boodschapt Gods Woord Zijn vrede: „En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld”.
→ ...En wij, wat zouden wij doen met die boodschap?

Matt 28:20

* We zijn blij dat het verhaal hier niet stopt, en dat wij de hoveling nog even kunnen volgen op zijn terugreis. „De man geloofde het woord dat Jezus tot hem sprak, en ging heen.” De terugweg was moeilijk, en vanaf het ogenblik dat hij zich van Jezus verwijderd had zal hij wel momenten van zware eenzaamheid gehad hebben. Moed kon hij alleen maar uit dat ene woord van Jezus halen: „Ga heen, uw zoon leeft”.

Joh 4:50

→ Eventjes beproeving; toch wel.

Rekeningetje:

Het gesprek tussen Jezus en de hoveling had „op het zevende uur” plaats. Dat maakt dat hij op zijn terugweg moest overnachten. De hoveling werd op zijn terugweg beslist door twijfel geplaagd: „Het is onmogelijk dat er geen verzoeking op u afkomt”....

- Wordt mijn zoon werkelijk gezond?
- Klopt het wat die Jezus van Nazareth gezegd heeft?
- En als mijn zoon intussen toch gestorven zou zijn?
- Hij ziet dat zijn slaven hem tegemoet komen:
- Welk nieuws brengen zij? Zijn twijfels zijn onze twijfels!
- Het geloof van deze man werd heel waar beproefd!

of: "onder druk gezet" als wij uitdrukkingen van onze tijd willen gebruiken.

God belooft geen kalme reis, al behandelt Hij ons op die reis met liefde. Het leven van een gelovige is er een van hoogten en diepten.

Maar wij mogen ook weten dat God zijn kinderen niet zwaarder beproeft dan zij kunnen dragen.

Wij lezen in de 1er Corinthhebrief: "U heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen". Gemeente, wij hebben de belofte dat wij gered zijn: ...^{daarom} Hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, door genade zijt gij behouden ...

Houden wij ons daaraan, voortdurend, met blijdschap? Wij zijn dikwijls helemaal niet blij, maar twijfelend. Oftewel: verstand op nul, en weigeren nate denken...

Ef 2:5

X Hij heeft ons liefgehad, ons,

→

X wij zijn kwaad op: huisgerelaten omstandigheden, belastingen, burens...

*

De knechten van de hoveling roepen hun meester toe: "Uw zoon leeft!" Wat moet dat een verlossing voor de vader geweest zijn!

Het eerste waar Hij naar vroeg was niet of zijn zoon aan de beterschap was. Wel vroeg hij naar het uur waarop de beterschap was ingetreden. Hij ging ervan uit dat die beterschap ingetreden was, al had hij op dat ogenblik zijn zoon nog niet gezien.

→ Gemeente, dat leert ons iets **principieels** over het **werken** van God. **God**, Die niet aan tijd of plaats gebonden is, werkt **ogenblikkelijk**, als Hij in liefde werkt.

→ Als wij ja zeggen tot Jezus, en Zijn sterven op Golgota tot onze redding aannemen, dan gebeurt deze redding **voor tijd en eeuwigheid**, en wel **meteen**, en niet stap-voor-stap.

- **Directe** genezing kon ook deze jongen ervaren.
- En ook wij kunnen dat op vandaag, 21^e eeuw even **duidelijk** beleven.

→ Ook vandaag wil Jezus tegen ons zeggen, en zegt Hij tegen ons: **"Gij zult leven"**.

* Jezus is de Almachtige. Toen Hij zei: **"Het is volbracht"**; toen gold dat voor de hoveling en zijn gezin. Zo hebben wij het gelezen.
→ Maar het geldt ook ^{voor} elk van ons!

* Jezus is **meer** dan een genezer. Hij is **Heer** over **leven en dood**. Hij is Heer over **ons** leven. Als Hij wonderen deed, deed Hij dat **nooit** met groot spektakel, dat had Hij **niet nodig**. Maar Hij deed het met grote liefde, en met de **totaal inzet** om de gevallen mens **weer op te richten**.

* van zijn eigen godheid

Amen.